

08.1 Xenophon.An.A3.13-21 - ἡ ἀπάτη

[Vokabeln a08.2 im pdf-Format](#)

[Text a08.1 im docx-Format](#)

¹³ ἐκ δὲ τούτου ἀνίσταντο οἱ μὲν ἐκ τοῦ αὐτομάτου, λέγοντες ἃ ἐγίγνωσκον, οἱ δὲ καὶ ὑπ' ἐκείνου ἐγκέλευστοι, ἐπιδεικνύντες οἷα εἴη ἡ ἀπορία ἄνευ τῆς Κύρου γνώμης καὶ μένειν καὶ ἀπιέναι.
¹⁴ εἷς δὲ δὴ εἶπε προσποιούμενος σπεύδειν ὡς τάχιστα πορεύεσθαι εἰς τὴν Ἑλλάδα στρατηγούς μὲν ἐλέσθαι ἄλλους ὡς τάχιστα, εἰ μὴ βούλεται Κλέαρχος ἀπάγειν· τὰ δ' ¹ ἐπιτήδει' ἀγοράζεσθαι (ἢ δ' ἀγορὰ ἦν ἐν τῷ βαρβαρικῷ στρατεύματι) καὶ συσκευάζεσθαι· ἐλθόντας ² δὲ Κῦρον αἰτεῖν πλοῖα, ὡς ³ ἀποπλέοιεν· ἐὰν ⁴ δὲ μὴ διδῷ ταῦτα, ἡγεμόνα αἰτεῖν Κῦρον ὅστις διὰ φιλίας τῆς χώρας ἀπάξει. ἐὰν δὲ μὴδὲ ἡγεμόνα διδῷ, συντάττεσθαι τὴν ταχίστην, πέμψαι δὲ καὶ προκαταληψομένους τὰ ἄκρα, ὅπως μὴ φθάσωσι μήτε Κῦρος μήτε οἱ Κίλικες καταλαβόντες, ὧν πολλοὺς καὶ πολλὰ χρήματα ἔχομεν ἀνηρπακότες. οὗτος μὲν τοιαῦτα εἶπε· μετὰ δὲ τοῦτον Κλέαρχος εἶπε τοσοῦτον.
¹⁵ Ὡς μὲν στρατηγήσοντα ἐμὲ ⁵ ταύτην τὴν στρατηγίαν μηδεὶς ὑμῶν λεγέτω· πολλὰ γὰρ ἐνορῶ δι' ἃ ἐμοὶ τοῦτο οὐ ποιητέον· ὡς δὲ ⁷ τῷ ἀνδρὶ ὃν ἂν ἔλθῃ πείσομαι ἢ δυνατόν μάλιστα ⁸ , ἵνα εἰδῇτε ὅτι καὶ ἄρχεσθαι ἐπίσταμαι ὥς τις καὶ ἄλλος μάλιστα ἀνθρώπων.
¹⁶ μετὰ τοῦτον ἄλλος ἀνέστη, ἐπιδεικνὺς μὲν τὴν εὐήθειαν τοῦ τὰ πλοῖα αἰτεῖν κελεύοντος, ὥσπερ πάλιν τὸν στόλον Κύρου ποιουμένου, ἐπιδεικνὺς δὲ ὡς εὐήθες εἴη ἡγεμόνα αἰτεῖν παρὰ τούτου ὃ λυμαινόμεθα τὴν πρῶξιν. εἰ δὲ καὶ τῷ ἡγεμόνι πιστεύσομεν ὃν ἂν Κῦρος διδῷ, τί κωλύει καὶ τὰ ἄκρα ἡμῖν κελεύειν Κῦρον προκαταλαβεῖν; ⁹
¹⁷ ἐγὼ γὰρ ὁκνοῖν μὲν ἂν εἰς τὰ πλοῖα ἐμβαίνειν ἃ ἡμῖν δοίη, μὴ ἡμᾶς ταῖς τριήρεσι καταδύσῃ, φοβοίμην δ' ἂν τῷ ἡγεμόνι ὃν δοίη ἔπεσθαι, μὴ ἡμᾶς ἀγάγῃ ὅθεν οὐκ ἔσται ἐξελθεῖν· βουλοίμην δ' ἂν ἄκοντος ἀπιῶν Κύρου λαθεῖν αὐτὸν ἀπελθόν· ὃ οὐ δυνατόν ἐστιν.
¹⁸ ἀλλ' ἐγὼ φημι ταῦτα μὲν φλυαρίας εἶναι· δοκεῖ δέ μοι ἄνδρας ἐλθόντας πρὸς Κῦρον οἵτινες ἐπιτήδαιοι ¹⁰ σὺν Κλεάρχῳ ἐρωτᾶν ἐκείνον τί βούλεται ἡμῖν χρήσθαι· καὶ ἐὰν μὲν ἡ πρῶξις ἢ παραπλησία οἷα περ καὶ πρόσθεν ¹¹ ἐχρήτο τοῖς ξένοις, ἔπεσθαι καὶ ἡμᾶς καὶ μὴ κακίους εἶναι τῶν πρόσθεν τούτῳ συναναβάντων·
¹⁹ ἐὰν δὲ μείζων ἢ πρῶξις τῆς πρόσθεν φαίνεται καὶ ἐπιπονωτέρα ¹² καὶ ἐπικινδυνότερα, ἀξιοῦν ἢ πείσαντα ἡμᾶς ἄγειν ἢ πεισθέντα πρὸς φιλίαν ἀφιέναι· οὕτω γὰρ καὶ ἐπόμενοι ἂν φίλοι αὐτῷ καὶ πρόθυμοι ἐποίμεθα καὶ ἀπιόντες ἀσφαλῶς ἂν ἀπίοιμεν· ὅ τι δ' ἂν πρὸς ταῦτα λέγῃ ἀπαγγεῖλαι δεῦρο· ἡμᾶς δ' ἀκούσαντας πρὸς ταῦτα βουλευέσθαι.
²⁰ ἔδοξε ταῦτα, καὶ ἄνδρας ἐλόμενοι σὺν Κλεάρχῳ πέμπουσιν οἱ ἡρώτων Κῦρον τὰ δόξαντα τῇ στρατιᾷ. ὁ δ' ἀπεκρίνατο ὅτι ἀκούει Ἀβροκόμαν ἐχθρὸν ἄνδρα ἐπὶ τῷ Εὐφράτῃ ποταμῷ εἶναι, ἀπέχοντα δώδεκα σταθμούς· πρὸς τοῦτον οὖν ἔφη βούλεσθαι ἐλθεῖν· κὰν μὲν ἦ ἐκεῖ, τὴν δίκην ἔφη χρήζειν ἐπιθεῖναι αὐτῷ, ἦν δὲ φύγη, ἡμεῖς ἐκεῖ πρὸς ταῦτα βουλευσόμεθα.
²¹ ἀκούσαντες δὲ ταῦτα οἱ αἵρετοὶ ἀγγέλλουσι τοῖς στρατιώταις· τοῖς δὲ ὑποψία μὲν ἦν ὅτι ἄγει πρὸς βασιλέα, ὅμως δὲ ἐδόκει ἔπεσθαι. προσαιτοῦσι δὲ μισθόν· ὁ δὲ Κῦρος ὑπισχνεῖται ἡμιόλιον πᾶσι δώσειν οἷ πρότερον ἔφερον, ἀντὶ δαρεικοῦ τρία ἡμιδαρεικά τοῦ μηνὸς τῷ στρατιώτῃ· ὅτι δὲ ἐπὶ βασιλέα ἄγοι οὐδὲ ἐνταῦθα ἤκουσεν οὐδεὶς ἐν τῷ γε φανερωῷ.

¹ τὰ δ' Fortsetzung der indir. Rede über mehrere Sätze hin

² ἐλθόντας: erg. αὐτούς

³ ὡς: finales „damit“, hier mit *obliquem Optativ*

⁴ ἐὰν mit Konj.: *konditional* im futurischen Fall

⁵ Ὡς μὲν στρατηγήσοντα ἐμὲ: ὡς verstärkt στρατηγήσοντα als Prädikativum: „dass ich das Heer führen werde“

⁶ οὐ ποιητέον: verneintes Verbaladjektiv: „darf nicht“

⁷ ὡς δὲ „dass aber“, abhängig von λεγέτω

⁸ ἢ δυνατόν μάλιστα „wie am meisten möglich = möglichst“

⁹ τί κωλύει καὶ τὰ ἄκρα ἡμῖν κελεύειν Κῦρον προκαταλαβεῖν; lies τί κωλύει κελεύειν Κῦρον καὶ τὰ ἄκρα ἡμῖν προκαταλαβεῖν; Spott: „Was hindert <uns>, Kyros aufzufordern, für uns ...“

¹⁰ οἵτινες ἐπιτήδαιοι: lies *οἵτινες* ἐπιτήδαιοι εἰσιν

¹¹ πρόσθεν: Der Sprecher bezieht sich auf frühere kleine Feldzüge des Kyros

¹² ἐπιπονωτέρα: Das Präfix *ἐπι-* hat die Bedeutung „zusätzlich/ noch dazu/ noch“